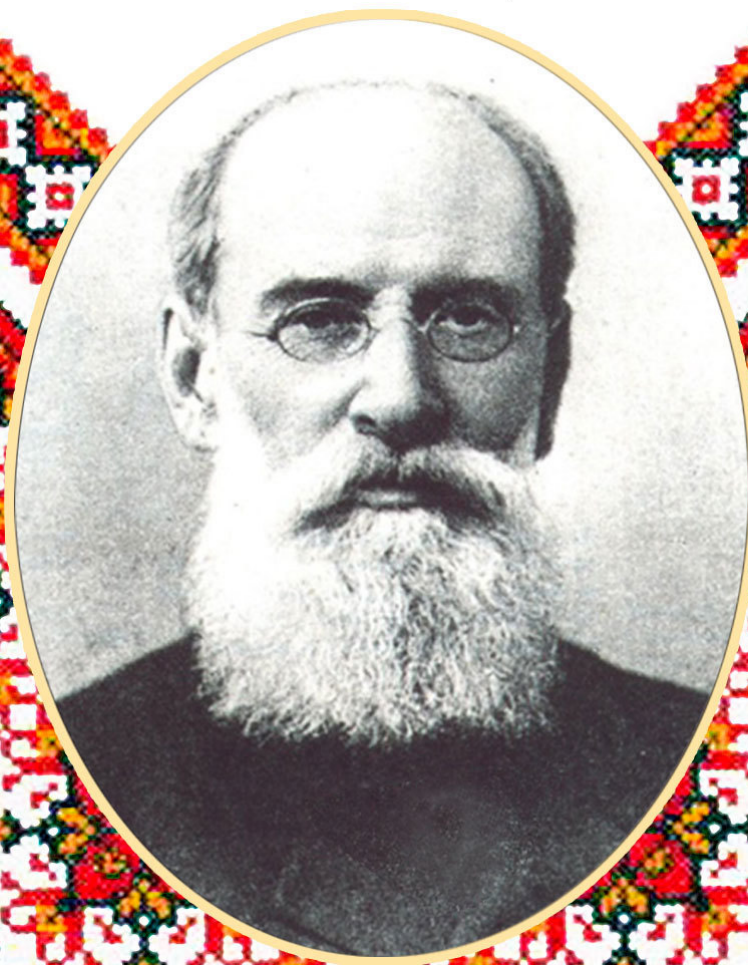

ШЕДЕВРИ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Панас Мирний

ЛОВИ

ШЕДЕВРИ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Панас Мирний

Лови

«Мультимедийное издательство Стрельбицкого»

Мирний П.

Лови / П. Мирний — «Мультимедийное издательство
Стрельбицкого», — (ШЕДЕВРИ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ)

«Лови» Панаса Мирного – сатирична новела, для якої характерний сюжетний динамізм***. Головний герой, охопений лихоманкою кар’єризму, відправляється ловити небезпечного злочинця, та замість того ловить на зраді свою дружину. Перу автора належать й інші шедеври малої прози, зокрема, оповідання «Лихий попутав», «Серед степів» та ін.

© Мирний П.
© Мультимедийное издательство
Стрельбицкого

Содержание

I	5
Конец ознакомительного фрагмента.	6

Панас Мирний ЛОВИ

I

- Чи чули: Костенко жениться?
- На кім?
- На Гирівні.
- На Гирівні?
- На їй.
- Що ви? Коло неї ж його старший брат падав.
- То біля старшої, а сей на меншій.
- Що ви плетете? На якій меншій? Одна ж тільки й є, чорнява, круглолиця, мов місяць уповні.
- Знаю, знаю. Не на сій; є друга, менша. Білява, невеличка, пичка гостренька, як у лисички, сама бігуча, як живе срібло.
- Та що ж се я її не знаю?
- І повинні не знати – її не було дома, в інституті вчилася.
- Як же се так: менший перебіг дорогу старшому?
- А що ж? Щоб рід не розходився!
- Та Ви жартуєте?
- Добрі жарти, як в неділю вінчання. У генерала карети прохали молодих до церкви везти. Сам, кажуть, обіцяв бути... пішли наші вгору!
- Отак розмовляли городяни великого міста П. по всіх хатах, улицах і майданах, дивуючись тому несподіваному весіллю. Про те весілля гомоніло й старе й мале, й убоге й заможне; всякому те весілля чогось застряло в зуби, всяке судило про його по-своєму.
- Одні казали: великого, бач, щастя запобігла – пристава з часті! І вдень не їж, і вночі не спи та все ганяй, як скажений собака, виваливши язика.
- А вона, вона що за цяця? – гуділи другі. – Дивіться, велика пані! Що в інституті була, то й велике цабе? А що є за нею? Що бере він в придане? Злидні ж невилазні: тільки й того, що личенько красне!
- Та все ж вона йому не рівня: вона значного, хоч і зубожілого роду, інститутка; а він попенко, десь під школою тинявся, був попихачем, був і в сторожах, у москалі ходив і там не погодився; нігде дітись – у поліцію. Та й там вплив через те, що одній барині на цегельні робочих усмиряв. Оце не віддасть бариня плати, піднімуть гвалт робочі: як же се та через віщо се? Зараз за Костенком у часті. А той старається і аж із шкури лізе та барині догоджає. Зате сама в губернатора лазила, місця прохала. Знаємо ми!

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.